

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 733/2011)

21 Νοεμβρίου, 2013

[Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ,

Αιτητής,

v.

1. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,
2. ΕΦΟΡΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

N. Πιριλίδης, για τον Αιτητή.

*Έλενα Παπαγεωργίου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', εκ μέρους
του Γενικού Εισαγγελέα, για τους Καθ' ων η Αίτηση.*

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δ. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση του Εφοριακού Συμβουλίου ημερομηνίας 22/03/2011, με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή του εναντίον απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, (ο «Έφορος»), να επιβεβαιώσει τις φορολογίες φόρου εισοδήματος και

έκτακτης αμυντικής εισφοράς του για το έτος 2000, λαμβάνοντας υπόψη ότι ποσό ύψους ΛΚ276.287,00 φορολογείτο ως εισόδημα από λογιζόμενα μερίσματα με συντελεστή 20%.

Με απόφαση του Εφόρου ημερομηνίας 11/07/2006, ο αιτητής, ο οποίος το έτος 2000 ήταν μέτοχος και Διοικητικός Σύμβουλος της εταιρείας P.G. Mavrikios Agrochemical Co. Ltd., (η «εταιρεία»), φορολογήθηκε με βάση το *Άρθρο 33Α του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου του 1961, (Ν. 58/61)*, (όπως τροποποιήθηκε), (ο «Νόμος»), και με βάση τα *Άρθρα 3(2)(στ) και 3(5) του περί Εκτάκτου Εισφοράς διά την Άμυναν της Δημοκρατίας Νόμου του 1985, (Ν. 5/85)*, (όπως τροποποιήθηκε), (ο «Ν. 5/85»), επειδή, με την πράξη μείωσης κεφαλαίου και της αντίστοιχης πίστωσης του τρεχούμενου λογαριασμού του, στην οποία προέβη η εταιρεία, θεωρήθηκε ότι υπήρξε λογιζόμενη διανομή μερίσματος σύμφωνα με τις πρόνοιες του *Άρθρου 47B του Νόμου*, με αποτέλεσμα να συμπεριληφθεί στο φορολογητέο εισόδημα του αιτητή για το έτος 2000 ποσό ύψους ΛΚ276.287,00, ως λογιζόμενα μερίσματα από μείωση κεφαλαίου.

Ένσταση του αιτητή, με τον ισχυρισμό ότι η μείωση κεφαλαίου προήλθε από το αποθεματικό επανεκτίμησης ακινήτων, δεν έγινε δεκτή, γιατί, όπως σημειώθηκε από τον Έφορο στην πιο πάνω απόφασή του:-

- «1. Σύμφωνα με το άρθρο 47B του Περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμου σε περίπτωση μείωσης κεφαλαίου εταιρείας και καταβολής στους μετόχους, οποιωνδήποτε ποσών τα οποία προέρχονται από φορολογητέο εισόδημα οποιουδήποτε έτους, αυτά λογίζονται ως διανεμηθέντα μερίσματα. Ο ισχυρισμός σας ότι η καταβολή στους μετόχους δεν προέρχεται από φορολογητέα κέρδη αλλά από το αποθεματικό επανεκτίμησης δεν γίνεται αποδεκτός. Η μείωση κεφαλαίου δεν έγινε πραγματικά από αποθεματικά κεφαλαίου αφού δεν υπήρχαν πραγματοποιηθέντα κεφαλαιουχικά κέρδη αλλά μόνο μη πραγματοποιηθέντα από επανεκτίμηση ακινήτων, ενώ αντίθετα υπήρχαν συσσωρευμένα κέρδη που προήλθαν από φορολογητέο εισόδημα.
2. Τα ακίνητα μετά την επανεκτίμηση παρέμειναν στην εταιρεία επομένως και το αποθεματικό επανεκτίμησης που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τα ακίνητα παρέμεινε και αυτό στην εταιρεία και δεν διανεμήθηκε στους μετόχους.»

Σύμφωνα με τον Έφορο, τα χρήματα που πληρώθηκαν στον αιτητή προέρχονταν από εμπορικά φορολογητέα κέρδη μέχρι του ύψους των διαθέσιμων προς διανομή κερδών κατά την 31/12/2000 - (ημέρα διανομής) - που ανερχόταν στις ΛΚ276.876,00. Επιβλήθηκε, επίσης, στον αιτητή και η ανάλογη φορολογία Έκτακτης Αμυντικής Εισφοράς για τις εξαμηνίες 1/2000 και 2/2000.

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης, ασκήθηκε, την 1/09/2006, ενώπιον του Εφοριακού Συμβουλίου, ιεραρχική προσφυγή, με τους ισχυρισμούς ότι δεν εφαρμόστηκαν ορθά οι πρόνοιες του *Άρθρου 47B του Νόμου*

και ότι υπήρχε πλάνη περί το νόμο και έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας.

Το Εφοριακό Συμβούλιο, αφού άκουσε την υπόθεση, εξέδωσε, στις 22/03/2011, πολυσέλιδη απόφαση πλειοψηφίας, με την οποία επικύρωσε την απόφαση του Εφόρου ημερομηνίας 11/07/2006, τροποποίησε, όμως, το ποσό που υπόκειται σε φορολογία.

Ο αιτητής, για ακύρωση της απόφασης του Εφοριακού Συμβουλίου, ισχυρίζεται ότι αυτή είναι αποτέλεσμα παράλειψης ορθής αξιολόγησης των δεδομένων, έλλειψης δέουσας έρευνας και παρερμηνείας του **Άρθρου 47B του Νόμου**.

Το **Άρθρο 47B¹ του Νόμου**, το οποίο φέρει τον πλαγιότιτλο «Αδιανέμητα κέρδη από μείωση κεφαλαίου», προβλέπει τα εξής:-

«47B. Σε περίπτωση μείωσης του κεφαλαίου εταιρείας περιορισμένης ευθύνης και καταβολής στους μετόχους οποιωνδήποτε ποσών τα οποία προέρχονται από φορολογητέο εισόδημα οποιουδήποτε έτους το οποίο προκύπτει προτού αφαιρεθούν οι εκπτώσεις οι οποίες αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 34 και η ζημιά που μεταφέρεται από προηγούμενα χρόνια σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 αυτού λογίζονται ως διανεμηθέντα μερίσματα».

¹ Ο Νόμος, όπως αυτός τροποποιήθηκε μέχρι και με το Ν. 116(Ι)/2002, και, κατ' επέκταση, το Άρθρο 47B αυτού, καταργήθηκε με τον **περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμο του 2002, (Ν. 118(Ι)/2002)**, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ από την 1/01/2003.

Βασικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η μείωση του κεφαλαίου της εταιρείας αφορούσε αποθεματικά κεφαλαίου που προέκυψαν από επανεκτίμηση του ακινήτου το οποίο αυτός της μεταβίβασε και ότι, ως εκ τούτου, δεν προήλθε από φορολογητέα κέρδη. Εισηγείται, δηλαδή, ότι η μείωση προήλθε από μη πραγματοποιηθέντα κεφαλαιουχικά κέρδη, τα οποία δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αδιανέμητα φορολογητέα κέρδη, σύμφωνα με το *Άρθρο 47B του Νόμου*. Είναι η θέση του ότι οι πρόνοιες του *Άρθρου 47B του Νόμου* δεν απαγορεύουν τη διανομή οποιουδήποτε αποθεματικού, συμπεριλαμβανομένου και του αποθεματικού επανεκτίμησης, ούτε καθορίζουν τη σειρά με την οποία θεωρούνται ότι διανέμονται τα αποθεματικά, στην περίπτωση μείωσης κεφαλαίου. Επικαλούμενος το περιεχόμενο της Αιτιολογικής Έκθεσης του σχετικού νομοσχεδίου αλλά και την Εισηγητική Έκθεση του Υπουργείου Οικονομικών, για σκοπούς ψήφισης του Νόμου, υποστηρίζει ότι η πρόθεση του νομοθέτη, με το *Άρθρο 47B του Νόμου*, ήταν να αντιμετωπίσει την περίπτωση όπου εταιρεία κεφαλαιοποιούσε αδιανέμητα φορολογητέα κέρδη και τα παραχωρούσε, στη συνέχεια, στους μετόχους, με μείωση κεφαλαίου, για να αποφύγει τη φορολογία επί των μερισμάτων.

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποβάλλει ότι η θέσπιση του *Άρθρου 47B του Νόμου* αποσκοπούσε στη δημιουργία φραγμού σε

σχέδια φοροαποφυγής, όπου ποσά προερχόμενα από το φορολογητέο εισόδημα καταβάλλονται στους μετόχους, μέσω της μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου. Υποβάλλει, περαιτέρω, ότι, με βάση την απλή γραμματική ερμηνεία, το «φορολογητέο εισόδημα», για σκοπούς του *Άρθρου 47B του Νόμου*, είναι το ποσό που προκύπτει πριν από την αφαίρεση των εκπτώσεων του *Άρθρου 34(2) του Νόμου* και της μεταφερόμενης από προηγούμενα χρόνια ζημιάς, σύμφωνα με το *Άρθρο 15 του Νόμου*. Κατά την άποψη της, το ποσό που λαμβάνεται ως φορολογητέο εισόδημα, είναι αυτό που απομένει μετά την αφαίρεση του ποσού των εκπτώσεων και της ζημιάς και, ως εκ τούτου, σε περίπτωση μείωσης κεφαλαίου και καταβολής ποσών στους μετόχους, το αδιανέμητο φορολογητέο εισόδημα που υπάρχει πριν τη μείωση, το οποίο προσδιορίζεται με τον τρόπο αυτό και με ανώτατο όριο το ποσό της μείωσης, αποτελεί λογιζόμενο μέρος. Εισηγείται, περαιτέρω, η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ότι, στην παρούσα περίπτωση, συντρέχουν οι τρεις προϋποθέσεις ενεργοποίησης του *Άρθρου 47B του Νόμου*, δηλαδή η μείωση μετοχικού κεφαλαίου, η καταβολή ποσών στους μετόχους και η προέλευση της καταβολής από φορολογητέο εισόδημα οποιουδήποτε έτους. Αντικρούοντας τη θέση του αιτητή ότι η μείωση του κεφαλαίου της εταιρείας προέρχεται όχι από φορολογητέο εισόδημα αλλά από το κεφαλαιουχικό αποθεματικό επανεκτίμησης, παραπέμπει στο σκεπτικό της απόφασης του Εφόρου ημερομηνίας

11/07/2006 και, συγκεκριμένα, στις παραγράφους 1 και 2 αυτής, που έχουν παρατεθεί πιο πάνω, το περιεχόμενο των οποίων, εισηγείται, καθιστά την εν λόγω απόφαση πλήρως αιτιολογημένη και σύμφωνη με το *Άρθρο 47B του Νόμου*, ως και με την ερμηνεία που δίδεται από τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και φορολογικά εγχειρίδια στους όρους «κεφαλαιουχικό αποθεματικό», «αποθεματικό επανεκτίμησης» και «μερίσματα».

Για το θέμα της έκτακτης αμυντικής εισφοράς που επιβλήθηκε στον αιτητή, η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση προβάλλει ότι, εφόσον κρίθηκε πως η καταβολή του ποσού των ΛΚ300.000,00 αποτελούσε λογιζόμενη διανομή μερίσματος, αυτόματα θεωρείται ότι ο αιτητής έλαβε το εν λόγω μέρισμα, για το οποίο υποχρεούται να καταβάλει έκτακτη αμυντική εισφορά με συντελεστή 3%, σύμφωνα με τις διατάξεις του *Άρθρου 3 του Ν. 5/85*.

Το ερώτημα, που πρέπει να απαντηθεί, είναι κατά πόσο η απόφαση του Εφόρου και, κατ' επέκταση, του Εφοριακού Συμβουλίου ότι το ποσό με το οποίο πιστώθηκε ο λογαριασμός του αιτητή, μέσω της μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, προήλθε από εμπορικά φορολογητέα κέρδη και, συνεπώς, αυτό αποτελούσε εισόδημα από λογιζόμενα

μερίσματα σύμφωνα με το *Άρθρο 47B του Νόμου*, ήταν, υπό τις περιστάσεις και το ενώπιόν του υλικό, εύλογη και αιτιολογημένη.

Όπως προκύπτει από τα ενώπιον μου έγγραφα, ο αιτητής, το 1979, μεταβίβασε στην εταιρεία ένα ακίνητο, το οποίο αποτελείτο από γήπεδα και κτήρια. Το εν λόγω ακίνητο επανεκτιμήθηκε το 1998 από την εταιρεία, έτσι ώστε, όπως ανέφερε ο αιτητής στην επιστολή του προς τους καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 22/07/2003, να εμφανισθεί στους λογαριασμούς η πραγματική και βελτιωμένη κεφαλαιουχική βάση της εταιρείας, για να καταστεί δυνατή η εξασφάλιση, από τράπεζες, νέων πιστωτικών διευκολύνσεων. Έγιναν λογιστικές εγγραφές, με χρέωση του λογαριασμού με «γήπεδα και κτήρια» και πίστωση των «αποθεματικών επανεκτίμησης» με ποσό ύψους ΛΚ330.000,00. Το 1999, μετά την εξασφάλιση επιπρόσθετων πιστωτικών διευκολύνσεων, το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας αποφάσισε όπως το αποθεματικό επανεκτίμησης κεφαλαιοποιηθεί, με την έκδοση 330.000 νέων μετοχών, ονομαστικής αξίας ΛΚ1,00 έκαστη. Επειδή, σύμφωνα με τον αιτητή, οι εργασίες και τα κέρδη της εταιρείας κατά την περίοδο 1998 - 2000 κατέγραψαν ανοδική πορεία και οι οφειλές της εταιρείας προς τις τράπεζες μειώθηκαν, αποφασίστηκε, από το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας, η μείωση του μετοχικού κεφαλαίου της κατά ΛΚ300.000,00, δηλαδή στις 60.000 μετοχές, με σκοπό την ανάλογη μείωση της ευθύνης

των μετόχων. Ακολούθησε η εγγραφή των ΛΚ300.000,00 στο λογαριασμό του αιτητή.

Η ενεργοποίηση των προνοιών του *Άρθρου 47B του Νόμου* από τους καθ' ων η αίτηση, όπως προκύπτει από τη σχετική αλληλογραφία, έγινε επειδή κρίθηκε ότι τα επανεκτιμηθέντα ακίνητα παρέμειναν στην εταιρεία και ότι το αποθεματικό επανεκτίμησης ήταν άρρηκτα συνδεδεμένο με αυτά. Δε φαίνεται να αξιολογήθηκε, αλλά ούτε και σχολιάστηκε, η θέση του αιτητή ότι τα επανεκτιμηθέντα ακίνητα παρέμειναν στην εταιρεία, επειδή αυτά ήταν άρρηκτα συνδεδεμένα με τις επικερδείς δραστηριότητές της, καθώς, επίσης, και ο ισχυρισμός του ότι τα αποθεματικά επανεκτίμησης ήταν συνδεδεμένα με την κεφαλαιουχική βάση της εταιρείας και τον πιστωτικό κίνδυνο των μετόχων και ουδεμία σχέση είχαν με τα ακίνητα της εταιρείας ή την κερδοφορία της από τις εμπορικές της δραστηριότητες. Δεν έχει, επίσης, διερευνηθεί ο ισχυρισμός των λογιστών του ότι αυτός έλαβε επιστροφή κεφαλαίου και όχι μέρισμα.

Το Εφοριακό Συμβούλιο, στην εκτεταμένη απόφασή του, ενώ εντόπισε το κρίσιμο ζήτημα, του κατά πόσο, δηλαδή, το ποσό με το οποίο είχε πιστωθεί ο λογαριασμός του αιτητή μέσω της μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου προήλθε από εμπορικά φορολογητέα κέρδη, για να θεωρηθεί

ως εισόδημα από λογιζόμενα μερίσματα σύμφωνα με το *Άρθρο 47B του Νόμου*, δεν προχώρησε να αιτιολογήσει με επάρκεια την κατάληξή του. Είναι φανερό ότι το Εφοριακό Συμβούλιο, ουσιαστικά, επανέλαβε τη θέση του Εφόρου, όπως αυτή είχε διατυπωθεί στην αλληλογραφία του με τον αιτητή πριν από την καταχώριση της ιεραρχικής προσφυγής και υιοθέτησε το κεντρικό επιχείρημα των εκπροσώπων του κατά την ακρόαση, ότι, δηλαδή, η αυξομείωση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας αποτελούσε μηχανισμό για την καταστρατήγηση της φορολογικής νομοθεσίας, με στόχο την αποφυγή καταβολής φόρου σε διανομή μερισμάτων και τη μείωση του φόρου στους λογιζόμενους τόκους του χρεωστικού υπολοίπου του μετόχου στην εταιρεία-επιχείρημα, όμως, στη βάση υποψίας.

Μεγάλο μέρος της απόφασης του Εφοριακού Συμβουλίου καταλαμβάνει η παράθεση της σχετικής νομοθεσίας, σε συνάρτηση με τις αρχές της ερμηνείας των φορολογικών νόμων, και, στη συνέχεια, γίνεται, όπως σημειώνεται σ' αυτή, μια προσπάθεια ανίχνευσης της πρόθεσης του νομοθέτη κατά την εισαγωγή του *Άρθρου 47B του Νόμου*, για να καταλήξει το Εφοριακό Συμβούλιο στο συμπέρασμα ότι στόχος της ρύθμισης ήταν η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και, κυρίως, η αποφυγή των περιπτώσεων όπου ποσά προερχόμενα από φορολογητέο εισόδημα καταβάλλονται στους μετόχους μέσω της μείωσης του

μετοχικού κεφαλαίου. Επιπρόσθετα, το Εφοριακό Συμβούλιο, ενώ αναφέρεται στην απόφασή του στα έντυπα που είχαν υποβληθεί στον Έφορο Εταιρειών για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, όπου αναγραφόταν ότι η έκδοση των νέων μετοχών προερχόταν από αποθεματικό κεφάλαιο, χωρίς διευκρίνιση αναφορικά με τη φύση του αποθεματικού, αν, δηλαδή, αυτό αφορούσε ποσά που προέκυψαν από επανεκτίμηση του ακινήτου της εταιρείας και, στη συνέχεια, στη μείωσή του με την ακύρωση 300.000 μετοχών, που εγκρίθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο, αποφεύγει να τοποθετηθεί. Αρκείται στην παρατήρηση ότι ο Έφορος διατηρούσε ελεύθερη κρίση αναφορικά με τη φορολογική μεταχείριση του ζητήματος. Ανάλογη ήταν και η αντιμετώπισή του στο κρίσιμο θέμα της φύσης και προέλευσης των ποσών της αυξομείωσης του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, τα οποία ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι προέρχονταν από το κεφαλαιουχικό αποθεματικό, με αποτέλεσμα η επακόλουθη πίστωση του λογαριασμού του να μην προέρχεται από φορολογητέα κέρδη της εταιρείας. Επίσης, ενώ γίνεται αναφορά σε διεθνή λογιστικά εγχειρίδια και ορισμούς και επαναλαμβάνεται ο στόχος της φορολογικής μεταρρύθμισης προς την κατεύθυνση της καταπολέμησης της φοροαποφυγής/φοροδιαφυγής, η ενασχόλησή του με την ουσία του ερωτήματος είναι επιφανειακή. Χαρακτηριστικά, στην απόφασή του, σε απάντηση της επιχειρηματολογίας του αιτητή ότι ο λογαριασμός του στην εταιρεία

πιστώθηκε με ποσό που προήλθε από το κεφαλαιουχικό αποθεματικό και, ως εκ τούτου, το εν λόγω ποσό αποτελούσε επιστροφή κεφαλαίου, ανέφερε τα εξής:-

«Το αποθεματικό επανεκτίμησης, όμως, σύμφωνα με τη λογική αλλά και με όσα σχετικά αναφέρονται ανωτέρω, αφορά θεωρητικά κέρδη που δεν έχουν πραγματοποιηθεί, εφόσον δεν έχει προηγηθεί πώληση του ακινήτου. Επομένως, κατά τη γνώμη μας, το ποσό της επανεκτίμησης των ΛΚ330.000 αποτελούσε ένα θεωρητικό και όχι πραγματοποιηθέν κέρδος.»

Καταλήγοντας στην κρίση του ότι το ποσό της μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, ύψους ΛΚ.300.00,00, που καταβλήθηκε στον αιτητή προήλθε από φορολογητέο εισόδημα, το Εφοριακό Συμβούλιο κατέγραψε στην απόφασή του και το ακόλουθο συμπέρασμα:-

«Αυτή η θέση, πιστεύουμε, εξηγεί και το λόγο που η Εταιρεία δεν επέλεξε να χρησιμοποιήσει το ποσό της μείωσης του κεφαλαίου ούτως ώστε να μειώσει τις οφειλές της προς τις Τράπεζες, αλλά προτίμησε να το καταβάλει εξολοκλήρου στον Αιτητή - χωρίς τη διενέργεια ανάλογης καταβολής στο δεύτερο μέτοχο - αποποιούμενη, ουσιαστικά, του δικαιώματός της να εισπράξει από τον Αιτητή ποσό ΛΚ300.000 ως μέρος από το οφειλόμενο προς αυτήν ποσό.

Κατά τη γνώμη μας, η υπό εξέταση περίπτωση εμπίπτει εντός εκείνων για τις οποίες γίνεται πρόβλεψη στο άρθρο 47B, δηλαδή στις περιπτώσεις όπου μέσω της μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου επιχειρείται η αποφυγή της φορολογικής υποχρέωσης κατά τη διανομή φορολογητέων κερδών.»

Είναι προφανές ότι η απόφαση του Εφοριακού Συμβουλίου διέπεται από γενικότητα και ασάφεια σε ό,τι αφορά τα κρίσιμα ερωτήματα που εντοπίστηκαν. Η κρίση του αναφορικά με τα αποθεματικά επανεκτίμησης φαίνεται να στηρίζεται σε εικασίες ως προς τους χειρισμούς από την εταιρεία σε σχέση με τη μείωση του κεφαλαίου της. Η συνεχής επίκληση του σκοπού του νομοθέτη για την αντιμετώπιση της φοροαποφυγής απέβη, τελικά, σε βάρος της δέουσας έρευνας και επισκίασε τα ζητήματα που τέθηκαν με την ιεραρχική προσφυγή, αφού το Εφοριακό Συμβούλιο στηρίζει τα συμπεράσματά του, κυρίως, σε πιθανολογήσεις ότι η περίπτωση συνιστά προσπάθεια καταστρατήγησης της φορολογικής νομοθεσίας και αποφυγής καταβολής των οφειλόμενων ποσών, παρά σε διεξοδική αξιολόγηση του ενώπιόν του υλικού.

Είναι νομολογημένο ότι η εγκυρότητα της φορολογίας κρίνεται με βάση τα γεγονότα που είναι ενώπιον του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων κατά το χρόνο λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης - (βλ. *Θ. Χριστοφή & Σία Ατδ ν. Υπουργού Οικονομικών κ.ά. (1998) 3 Α.Α.Δ. 427*).

Στην προκειμένη περίπτωση, ισχύουν τα λεχθέντα στην *Αντωνίου ν. Δημοκρατίας (2005) 3 Α.Α.Δ. 435*:- (σελ. 445)

«Δεν φαίνεται να κατηύθυνε ο Έφορος την προσοχή του στο ευρύτερο πεδίο παραγόντων και κριτηρίων. Ελλείπει η συζήτηση, η αξιολόγηση, η στάθμιση και εν τέλει, υπό το φως του συνόλου, η εξήγηση ως προς το γιατί εν προκειμένω τα στοιχεία οδηγούν στη μια αντί στην άλλη κατάληξη».

Ενόψει των πιο πάνω, η προσφυγή επιτυγχάνει, με έξοδα, πλέον Φ.Π.Α., υπέρ του αιτητή, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται, με βάση το Άρθρο 146.4(β) του Συντάγματος.

Ε. Παπαδοπούλου,
Δ.